

Jsme pod Novou smlouvou, je nutné tedy dodržovat Boží zákon?

„Nová smlouva“ je ve skutečnosti starší než „smlouva stará“. Bůh ji uzavřel s lidmi v zahradě Eden, kdy zaslíbil, že Mesiáš vysvobodí lidstvo z ďáblovy nadvlády a smrti. V Nové smlouvě je zaslíbena záchrana padlého člověka z hříchů skrze Mesiáše Ježíše Krista. On je naším zachráncem, On vpisuje zásady svého zákona do lidských srdcí. Motivací poslušnosti se stává láska k našemu Vykupiteli. Ihned poté, co první člověk zhřešil, byla mezi Bohem a lidmi uzavřena smlouva a bylo ustanoveno království milosti. Existovalo na základě Božího zaslíbení – Kristus se za nás zaručil a zaslíbil, že jednou za naše hříchy zaplatí. Lidé, kteří se vírou drželi tohoto zaslíbení, se stávali občany tohoto království milosti. Do smrti Kristovy však nebylo ustanoveno toto království milosti plně. Když Ježíš na kříži zvolal „Dokonáno jest!“, byly splněny požadavky pro plán vykoupění a byla podepsána nová smlouva. V tu chvíli potvrdila

Kristova krev platnost smlouvy milosti.

Židům 8,10 (všechny verše Český studijní překlad) - Protože toto je smlouva, kterou uzavřu s domem Izraele po oněch dnech, praví Pán: Dám jim své zákony do mysli a napíši jim je na srdce; a budu jim Bohem a oni mi budou lidem.

Ezechiel 36,26 - Dám vám nové srdce a nového ducha dám do vašeho nitra. Odstráním srdce kamenné z vašeho těla a dám vám srdce masité.

První, stará smlouva

Lidstvo ale odmítlo tuto úžasnou smlouvu milosti před potopou i po potopě. Když Bůh opět nabídl svou smlouvu učinil tak prostřednictvím Abrahama. Znovu Bůh potvrdil zaslíbení spasení (Gen 22,18) Abrahamovo přijetí požeňání smlouvy, která vyvěrala z Boží milosti, bylo závislé na jeho poslušnosti. To ukazuje že smlouva potvrzuje autoritu Božího zákona. Abraham měl tak velikou víru, že byl nazván „otcem všech věřících“(Řím 4,11). On je příkladem Ospravedlnění z víry, která se projevuje poslušností. (Řím 4,2-3, Jakub 2,23-24). Požeňání smlouvy přechází na ty, kdo následují Abrahamův příklad víry.

Galatským 3,7-8 - Vězte tedy, že ti, kdo jsou z víry, jsou synové Abrahamovi. Písmo předvíдалo, že Bůh ospravedlní pohany na základě víry; dopředu oznámilo Abrahamovi: ‚V tobě budou požeňány všechny národy.‘

Každý člověk může prožít zaslíbení spásy, obsažené ve smlouvě, splní-li podmínky: Galatským 3,29 -A jestliže jste Kristovi, jste símě Abrahamovo, dědicové podle zaslíbení.

Z Boží strany byla smlouva na Sinaji (nazývaná také první nebo stará smlouva) obnovením Abrahamovy smlouvy milosti (Žid 9,1) V období staré smlouvy Izrael slíbil Bohu, že bude dodržovat zákon ve své vlastní síle. Izraelci prohlašovali: Exodus 19,8 (24, 3-7) - Všechnen lid společně odpověděl: Vše, co Hospodin promluvil, budeme plnit.“

Avšak místo poslušnosti z lásky a naděje z nabízené milosti Izrael překroutil tuto smlouvu ve smlouvu skutků. (Ga 4,22-31) Všechny pokusy plnit zákon jen formálně vedly k znechucení a prohrám. Zákon, který nedokážeme dodržovat, nás odsuzuje. Židé takřka zapoměli na Boží milost. Rabíni učili, že Boží přízeň si člověk musí zasloužit. Doufali, že odměnu spravedlivých získají vlastními skutky. Celé jejich náboženství bylo prodchnuto ziskností.

Římanům 3,23-24 - všichni zhřešili a postrádají Boží slávu, ale jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí skrze vykoupění, které je v Kristu Ježíši.

Římanům 6,23 - Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Nová, lepší smlouva

Změnila se tedy smlouva milosti? Proč Bible hovoří o Nové, lepší smlouvě? Není to proto, že by se smlouva milosti změnila, ale právě proto, že Izraelité byli nevěrní a tuto smlouvu změnil v systém skutků a na milost zapoměli.

Dále proto, že Ježíš Kristus tuto smlouvu potvrdil svou krví a zjevil tak ve svém životě, smrti, zmrtvýchvstání i v prostřednické službě nesmírnou Boží lásku. Již nebyla tato milost jen „zaslíbena“, ale bylo „dokonáno“. V Nové smlouvě patříme Ježíši Kristu. Máme nové srdce a jsme v novém postavení před Bohem. Tato „nová smlouva“ nám nabízí odpuštění našich hříchů, nabízí nám Kristovu spravedlnost a také nabízí sílu Ducha svatého, který vepisuje svůj svatý zákon do našich srdcí a proměňuje naše srdce i životy k Božímu obrazu. Mocí Kristovy spásné milosti můžeme žít tak, jak žil Kristus a každý den se radovat z toho co se líbí Bohu.

Tato „nová smlouva“ nás neosvobozuje od dodržování zákona, ale očišťuje nás od hříchů Kristovou krví a dává sílu Ducha svatého dodržovat zákon vepsaný do našeho srdce a tak žít v Kristu svatý život.

1. Petr 1,15-16 - ale podle toho Svatého, který vás povolal, se i vy staňte svatými v celém svém způsobu života. Vždyť je napsáno: ‚Buďte svatí, neboť já jsem svatý.‘

Jan 1,12 - Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno.

1. Jan 1,1-8 - Moje dítky, toto vám píši, abyste nezhrěšili; a jestliže by někdo zhřešil, máme u Otce Zastánce, Ježíše Krista, toho spravedlivého. On je smířčí obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za hříchy celého světa. A podle toho víme, že jsme jej poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání. Kdo říká: ‚Znám ho,‘ a jeho přikázání nezachovává, je

lhář a pravda v něm není. Kdo však zachovává jeho slovo, v tom se skutečně Boží láska stala dokonalou. Podle toho poznáváme, že jsme v něm. Kdo říká, že v něm zůstává, musí sám také žít tak, jak žil on. Milování, nepíšu vám nové přikázání, ale staré, které jste měli od počátku.